

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► B

RÅDETS DIREKTIV
av den 12 december 1991
om farligt avfall
(91/689/EEG)
(EGT L 377, 31.12.1991, s. 20)

Ändrat genom:

	Officiella tidningen		
	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets direktiv 94/31/EG av den 27 juni 1994	L 168	28	2.7.1994
► <u>M2</u> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006	L 33	1	4.2.2006

RÅDETS DIREKTIV
av den 12 december 1991
om farligt avfall
 (91/689/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
 DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I rådets direktiv 78/319/EEG av den 20 mars 1978 om giftigt och annat farligt avfall ⁽⁴⁾ fastställdes gemenskapsregler om bortscaffande av farligt avfall. Med hänsyn till de erfarenheter som medlemsstaterna har förvärvat vid genomförandet av direktiv 78/319/EEG är det nödvändigt att ändra bestämmelserna och ersätta det direktivet med det här direktivet.

I rådets resolution av den 7 maj 1990 om avfallspolitik ⁽⁵⁾ och i Europeiska gemenskapernas åtgärdsprogram för miljön, som låg till grund för den resolution som de europeiska gemenskapernas råd och företrädarna för medlemsstaternas regeringar antog vid sammanträde i rådet den 19 oktober 1987 om att vidareutveckla och genomföra en europeisk gemenskapspolitik och ett åtgärdsprogram på miljöområdet (1987-1992) ⁽⁶⁾, förutses gemenskapsåtgärder för att förbättra de förhållanden under vilka farligt avfall bortscaffas och hanteras.

De allmänna bestämmelser om avfallshantering som fastställs i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽⁷⁾, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG ⁽⁸⁾, gäller även för hanteringen av farligt avfall.

För en korrekt hantering av farligt avfall krävs ytterligare och strängare bestämmelser, för att hänsyn skall tas till den särskilda arten av sådant avfall.

För att förbättra effektiviteten vid hanteringen av farligt avfall inom gemenskapen är det nödvändigt att använda en exakt och enhetlig definition av farligt avfall som baseras på erfarenhet.

Det är nödvändigt att säkerställa att bortscaffande och återvinning av farligt avfall övervakas i största möjliga utsträckning.

Det skall vara möjligt att snabbt anpassa bestämmelserna i detta direktiv till vetenskapliga och tekniska framsteg. Därför måste den kommitté som har inrättats enligt direktiv 75/442/EEG även ha befogenhet att anpassa bestämmelserna i detta direktiv till sådana framsteg.

⁽¹⁾ EGT nr C 295, 19.11.1988, s. 8 och EGT nr C 42, 22.2.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT nr C 158, 26.6.1989, s. 238.

⁽³⁾ EGT nr C 56, 6.3.1989, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT nr L 84, 31.3.1978, s. 43.

⁽⁵⁾ EGT nr C 122, 18.5.1990, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽⁸⁾ EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 32.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Syftet med detta direktiv, som har utarbetats enligt artikel 2.2 i direktiv 75/442/EEG, är att få till stånd en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kontrollerad hantering av farligt avfall.
2. Om inte annat följer av bestämmelserna i detta direktiv skall direktiv 75/442/EEG gälla för farligt avfall.
3. ”Avfall” och andra termer som används i detta direktiv skall definieras i enlighet med direktiv 75/442/EEG.
4. I detta direktiv avses med *farligt avfall*:
 - Avfall som finns upptaget i en förteckning, som senast sex månader före dagen för genomförandet av detta direktiv skall utarbetas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG och på grundval av bilaga 1 och 2 till det här direktivet. Detta avfall skall ha en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga 3. Vid utarbetande av denna förteckning skall hänsyn tas till avfallets ursprung och sammansättning och, när så är relevant, gränsvärden för koncentration. Denna förteckning skall ses över med jämna mellanrum och vid behov revideras enligt samma förfarande.
 - Allt annat avfall som enligt en medlemsstat företer någon eller några av de egenskaper som anges i bilaga 3. Sådana fall skall anmälas till kommissionen och ses över i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG för att anpassa förteckningen.
5. Bestämmelserna i detta direktiv gäller inte hushållsavfall. Senast vid utgången av år 1992 skall rådet på förslag av kommissionen fastställa särskilda regler i vilka hänsyn tas till hushållsavfallets särskilda art.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kräva att det farliga avfallet registreras och identifieras på varje plats där sådant avfall deponeras (bortskaffas).
2. Medlemsstaterna skall vidta de nödvändiga åtgärderna för att kräva att en inrättning eller ett företag som bortskaffar, återvinner, insamlar eller transporterar farligt avfall inte blandar olika kategorier av farligt avfall eller blandar farligt avfall med icke farligt avfall.
3. Som ett undantag till punkt 2 får blandning av farligt avfall med annat farligt avfall eller med andra avfallstyper, ämnen eller material tillåtas endast under förutsättning att villkoren i artikel 4 i direktiv 75/442/EEG är uppfyllda och särskilt om det syftar till att förbättra säkerheten vid bortskaffande eller återvinning. Sådana förfaranden kan tillåtas om tillstånd meddelas i enlighet med artikel 9-11 i direktiv 75/442/EEG.
4. Avfall som redan har blandats med andra avfallstyper, ämnen eller material, skall separeras från dessa om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt, och när det krävs för att uppfylla artikel 4 i direktiv 75/442/EEG.

Artikel 3

1. Det i artikel 11.1 a i direktiv 75/442/EEG avsedda undantaget från kravet på tillstånd för inrättningar eller företag som själva bortskaffar sitt avfall, gäller inte farligt avfall som omfattas av det här direktivet.
2. I enlighet med artikel 11.1 b i direktiv 75/442/EEG får en medlemsstat frångå artikel 10 i det direktivet beträffande inrättningar och företag som återvinner avfall som omfattas av det här direktivet
 - om medlemsstaten inför allmänna bestämmelser med angivande av avfallstyp och avfallsmängd samt de särskilda villkor (gränsvärden

▼B

- för innehållet av farliga ämnen i avfallet, gränsvärden för utsläpp, typ av aktivitet) och andra krav som skall uppfyllas vid olika typer av återvinning, och
- om avfallstyperna eller avfallsmängderna och återvinningsmetoderna är sådana att det är säkerställt att villkoren i artikel 4 i direktiv 75/442/EEG är uppfyllda.
3. De i punkt 2 avsedda inrättningarna och företagen skall registreras hos behöriga myndigheter.
 4. Om en medlemsstat avser att utnyttja bestämmelserna i punkt 2 skall de regler som avses i den punkten meddelas kommissionen senast tre månader innan de träder i kraft. Kommissionen skall samråda med medlemsstaterna. Mot bakgrund av dessa samråd skall kommissionen föreslå att reglerna slutgiltigt fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

Artikel 4

1. Artikel 13 i direktiv 75/442/EEG skall även gälla producenter av farligt avfall.
2. Artikel 14 i direktiv 75/442/EEG skall även gälla producenter av farligt avfall och alla inrättningar och företag som transporterar farligt avfall.
3. Det register som avses i artikel 14 i direktiv 75/442/EEG skall bevaras i minst tre år, med undantag för att inrättningar och företag som transporterar farligt avfall skall bevara sådant register i minst 12 månader. Dokumentation över att hanteringen har företagits skall företes på begäran av de behöriga myndigheterna eller en tidigare innehavare.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall som insamlas, transporteras eller tillfälligt lagras är korrekt emballerat och märkt i enlighet med gällande internationella normer och gemenskapsnormer.
2. För farligt avfall gäller att kontrollen av insamlings- och transportförfarandena enligt artikel 13 i direktiv 75/442/EEG, särskilt skall omfatta detta avfalls ursprung och destination.
3. Om farligt avfall överläts skall det åtföljas av en identifieringsblankett innehållande de uppgifter som anges i avsnitt A i bilaga 1 till rådets direktiv 84/631/EEG av den 6 december 1984 om övervakning och kontroll inom Europeiska gemenskapen av gränsöverskridande transporter av farligt avfall ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 86/279/EEG ⁽²⁾.

Artikel 6

1. Enligt artikel 7 i direktiv 75/442/EEG skall de behöriga myndigheterna, antingen separat eller inom ramen för sina allmänna planer för avfallshantering, utarbeta och offentliggöra planer för hanteringen av farligt avfall.
2. Kommissionen skall jämföra dessa planer, särskilt metoderna för bortskaftande och återvinning, och på begäran av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna göra denna information tillgänglig för dessa myndigheter.

Artikel 7

I nödsituationer eller vid allvarlig fara skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet när så är påkallat tillfälliga undantag från detta direktiv, för att säkerställa att farligt avfall behandlas på ett

⁽¹⁾ EGT nr L 326, 13.12.1984, s. 31.

⁽²⁾ EGT nr L 181, 4.7.1986, s. 13.

▼B

sådant sätt att det inte utgör något hot mot befolkningen eller miljön. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana undantag.

Artikel 8

1. I samband med den rapport som föreskrivs i artikel 16.1 i direktiv 75/442/EEG och på grundval av ett frågeformulär som utarbetats i enlighet med samma artikel, skall medlemsstaterna tillstålla kommissionen en rapport om genomförandet av detta direktiv.

2. Utöver den sammanfattande rapport, som avses i artikel 16.2 i direktiv 75/442/EEG, skall kommissionen vart tredje år rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv.

▼M2**▼B***Artikel 9*

De ändringar som krävs för att anpassa det här direktivets bilagor till vetenskapliga och tekniska framsteg, och för att revidera den förteckning över avfall som avses i artikel 1.4, skall antas enligt förfarandet i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

▼M1*Artikel 10*

1. Medlemsstaterna skall före den 27 juni 1995 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

▼B

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

▼M1*Artikel 11*

Direktiv 78/319/EEG skall upphöra att gälla från och med den 27 juni 1995.

▼B*Artikel 12*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA 1

KATEGORIER ELLER TYPER AV FARLIGT AVFALL, KATEGORISERADE EFTER URSPRUNG (*)**(AVFALL KAN VARA FLYTANDE, SLAMFORMIGT ELLER FAST)**

BILAGA 1 A

Avfall som företer en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga 3 och som består av följande:

- 1) Biologiskt riskavfall; sjukhus- eller annat sjukvårdsavfall.
- 2) Farmaceutiska produkter, läkemedel och veterinärmedicinska produkter.
- 3) Träimpregneringsmedel.
- 4) Biocider och fytofarmaka.
- 5) Rester av ämnen använda som lösningsmedel.
- 6) Halogenerade organiska ämnen som inte använts som lösningsmedel utom inerta polymera material.
- 7) Härdsalter innehållande cyanider.
- 8) . Mineraloljor och oljehaltiga ämnen (exempelvis borrhslam).
- 9) Olja-vatten-, kolväte-vattenblandningar, emulsioner.
- 10) Ämnen som innehåller PCB och/eller PCT (exempelvis isolervätskor).
- 11) Tjärartade ämnen från raffinering, destillation och pyrolyshandling (exempelvis destillationsåterstoder).
- 12) Tryckfärg, färgämnen, pigment, färg, lack och fernissor.
- 13) Harts, latex, mjukgörare, lim/klister.
- 14) Kemiska ämnen från forskning och utveckling eller undervisning som inte identifierats och/eller är nya och vilkas effekt på hälsan och/eller miljön är okända (laboratorierester osv.).
- 15) Fyrverkeriartiklar och andra explosiva ämnen.
- 16) Fotografiska kemikalier eller processmaterial.
- 17) Material som är förorenade med någon polyklorerad dibenzofuran.
- 18) Material som är förorenade med någon polyklorerad dibenzo-p-dioxin.

BILAGA 1 B

Avfall som innehåller någon av de beståndsdelar som finns upptagna i bilaga 2 och företer någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 3 och består av följande:

- 19) Animaliska eller vegetabiliska tvålar, fetter, vaxer.
- 20) Icke halogenhaltiga organiska ämnen, ej använda som lösningsmedel.
- 21) Oorganiska ämnen som inte innehåller metaller eller metallföreningar.
- 22) Aska och/eller slagg.
- 23) Jord, sand, lera inklusive muddermassor.
- 24) Icke cyanidhaltiga härdsalter.
- 25) Metallstoft, pulver.
- 26) Använda katalysatormassor.
- 27) Vätskor eller slam innehållande metaller eller metallföreningar.
- 28) Restprodukter från reningsanordningar (stoft från textila spärrfilter osv.) utom 29, 30 och 33.
- 29) Skrubberslam.

(*) Vissa upprepningar i förhållande till förteckningen i bilaga 2 är avsiktliga.

▼B

- 30) Slam från vattenreningsanläggningar.
- 31) Sotningsavfall.
- 32) Kasserade jonbytarmassor.
- 33) Avloppsslam, obehandlat eller olämpligt för jordbruksändamål.
- 34) Restprodukter från rengöring av tankar och/eller utrustning.
- 35) Förorenad utrustning.
- 36) Förorenade behållare (exempelvis förpackningar, gastuber etc.) som har haft ett innehåll, vari ingått någon av beståndsdelarna upptagna i bilaga 2.
- 37) Batterier och andra elektriska celler.
- 38) Vegetabiliska oljor.
- 39) Material från selektiv avfallsinsamling från hushåll vilket uppvisar någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 3.
- 40) Annat avfall som innehåller någon av beståndsdelarna uppräknade i bilaga 2 och som har någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 3.

▼B

BILAGA 2

**BESTÅNDSDELAR, SOM GÖR ATT I BILAGA 1. B UPPTAGET
AVFALL KLASSIFICERAS SOM FARLIGT AVFALL OM DET HAR
EGENSKAPER BESKRIVNA I BILAGA 3 (*)**

Avfall som innehåller följande:

- C1 Beryllium, berylliumföreningar.
- C2 Vanadinföreningar.
- C3 Sexvärda kromföreningar.
- C4 Koboltföreningar.
- C5 Nickelföreningar.
- C6 Kopparföreningar.
- C7 Zinkföreningar.
- C8 Arsenik, arsenikföreningar.
- C9 Selen, selenföreningar.
- C10 Silverföreningar.
- C11 Kadmium, kadmiumföreningar.
- C12 Tennföreningar.
- C13 Antimon, antimonföreningar.
- C14 Tellur, tellurföreningar.
- C15 Bariumföreningar, utom bariumsulfat.
- C16 Kvicksilver, kvicksilverföreningar.
- C17 Tallium, talliumföreningar.
- C18 Bly, blyföreningar.
- C19 Oorganiska sulfider.
- C20 Oorganiska fluorföreningar, utom kalciumfluorid.
- C21 Oorganiska cyanider.
- C22 Följande alkali- eller alkaliska jordartsmetaller: litium, natrium, kalium, kalcium och magnesium, som metall.
- C23 Sura lösningar eller syror i fast form.
- C24 Basiska lösningar eller baser i fast form.
- C25 Asbest (stoft och fibrer).
- C26 Fosfor; fosforföreningar utom mineraliska fosfater.
- C27 Metallkarbonylet.
- C28 Peroxider.
- C29 Klorater.
- C30 Perklorater.
- C31 Azider.
- C32 PCB och/eller PCT.
- C33 Farmaceutiska eller veterinärmedicinska medel.
- C34 Biocider och fytofarmaceutiska ämnen (t. ex. bekämpningsmedel).
- C35 Smittfarliga ämnen.
- C36 Kreosot.
- C37 Isocyanater, tiocyanater.
- C38 Organiska cyanider (t. ex. nitriler).
- C39 Fenoler, fenolföreningar.
- C40 Halogenerade lösningsmedel.
- C41 Organiska lösningsmedel, utom halogenerade.
- C42 Organiska halogenföreningar utom inerta polymerer och andra ämnen upptagna i denna bilaga.
- C43 Aromatiska föreningar; polycykliska och heterocykliska organiska föreningar.

(*) Vissa upprepningar av farliga avfallstyper som anges i bilaga 1 är avsiktliga.

▼B

- C44 Alifatiska aminer.
- C45 Aromatiska aminer.
- C46 Etrar.
- C47 Explosiva ämnen, utom sådana som upptagits på annan plats i denna bilaga.
- C48 Organiska svavelföreningar.
- C49 Alla polyklorerade dibenzofuraner.
- C50 Alla polyklorerade dibenzo-p-dioxiner.
- C51 Kolväten och deras syre-, kväve- och/eller svavelföreningar som inte tagits upp på annan plats i denna bilaga.

▼B

BILAGA 3

EGENSKAPER SOM GÖR ATT AVFALL KLASSIFICERAS SOM FARLIGT

- H1 *Explosivt*: ämnen och preparat som kan explodera vid kontakt med öppen eld eller som är mer känsliga för stötar eller friktion än dinitrobenzen.
- H2 *Oxiderande*: ämnen och preparat som ger upphov till en kraftig exoterm reaktion i kontakt med andra ämnen, särskilt brännbara ämnen.
- H3-A *Mycket brandfarligt*:
- flytande ämnen och preparat med en flampunkt under 21 °C (inklusive synnerligen brandfarliga vätskor), eller
 - ämnen och preparat som vid kontakt med luft vid normal temperatur och utan annan energitillförsel kan utveckla värme och slutligen fatta eld, eller
 - fasta ämnen och preparat som lätt kan fatta eld efter kort kontakt med något som brinner och som fortsätter att brinna eller förbrännas efter det att antändningskällan avlägsnats, eller
 - gasformiga ämnen eller preparat som är brandfarliga i luft vid normalt tryck, eller
 - ämnen eller preparat som, i kontakt med vatten eller fuktig luft, utvecklar mycket brandfarliga gaser i farlig mängd.
- H3-B *Brandfarligt*: Flytande ämnen eller preparat med en flampunkt lika med eller högre än 21 °C och mindre än eller lika med 55 °C.
- H4 *Irriterande*: ämnen och preparat som inte är frätande, men som vid direkt, förlängd eller upprepad kontakt med hud eller slemhinna, kan orsaka inflammation.
- H5 *Hälsoskadliga*: ämnen och preparat, som vid inandning eller upptag genom huden kan medföra begränsade hälsoskador.
- H6 *Giftigt*: ämnen och preparat (inklusive mycket giftiga ämnen och preparat) som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan orsaka allvarliga akuta eller kroniska hälsorisker eller till och med död.
- H7 *Cancerframkallande*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan ge upphov till cancer eller öka dess förekomst.
- H8 *Frätande*: ämnen och preparat som vid kontakt kan förstöra levande vävnad.
- H9 *Smittfarligt*: ämnen innehållande levande mikroorganismer eller deras toxiner och som enligt vetenskap eller grundad misstanke förorsakar sjukdom hos människor eller andra levande organismer.
- H10 *Fosterskadande*: ämnen och preparat som, vid inandning, förtäring eller upptag genom huden, kan förorsaka icke ärftliga medfödda missbildningar eller öka förekomsten av dessa.
- H11 *Mutagent*: ämnen eller preparat som, om de inandas eller förtärs eller tas upp genom huden kan förorsaka ärftliga genetiska skador eller öka deras förekomst.
- H12 Ämnen och preparat som avger giftiga eller mycket giftiga gaser i kontakt med vatten, luft eller syra.
- H13 Ämnen och preparat som på något sätt, efter omhändertagande, kan ge upphov till ett annat ämne, t. ex. lakvätska som har någon av de egenskaper som ovan uppräknats.
- H14 *Ekotoxiskt*: ämnen och preparat som omedelbart eller på sikt innebär risk för en eller flera miljösektorer.

▼B**Anmärkningar**

1. De farliga egenskaperna ”giftigt” (och ”mycket giftigt”), ”hälsoskadligt”, ”frätande” och ”irriterande” skall bedömas med hänsyn till de kriterier som anges i bilaga 6, del 1 A och del 2 B i rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 79/831/EEG ⁽²⁾.
2. När det gäller tillägget av egenskaperna ”cancerframkallande”, ”fosterskadande” och ”mutagent”, finns ytterligare kriterier, som återspeglar de senaste kunskaperna, i Anvisningar för klassifikation och märkning av farliga ämnen och preparat i bilaga 6 (del 2 D) i direktiv 67/548/EEG i dess lydelse enligt rådets direktiv 83/467/EEG ⁽³⁾.

Testmetoder

Testmetoderna syftar till att ge definitionerna i bilaga 3 en specifik betydelse.

De metoder som skall användas finns beskrivna i bilaga 5 i direktiv 67/548/EEG, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 84/449/EEG ⁽⁴⁾, eller enligt kommissionens senare direktiv om anpassning av direktiv 67/548/EEG till tekniska framsteg. Dessa metoder är baserade på undersökningar och rekommendationer av behöriga internationella organ, särskilt OECD.

⁽¹⁾ EGT nr L 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 259, 15.10.1979, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 257, 16.9.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 251, 19.9.1984, s. 1.